

aarfages Ulempe for Nogensomhelst. — Det andet Forslag, som jeg særlig har tilladt mig at stille, slutter sig til det første Stykke i § 9, hvorefter det skal staae den, hvem et Hegns Bedlighedsforholdelse paahviler, frit for at ombytte det tilstedeværende Hegn med et andet lovligt Hegn. Mit Forslag hertil gaaer ud paa, at dette kun kan skee efter sagkyndigt Skjøn. Uden et saadant Skjøn vil nemlig den ene Nabo kunne foretage en saadan Ombytning paa en Maade, hvorved han i meget høi Grad foruretter den anden. Derfor der ikke skal gaae et sagkyndigt Skjøn forud, maatte der — forekommer det mig — i alt Fald tilføies flere nødvendige Betingelser, til den nævnte Bestemmelse. Tænker man sig nemlig, at der er opført et, enten i Henseende til de hidtilgjældende Forskrifter eller efter en Landvesenscommissions Kjendelse, lovligt Hegn, saa skal jo, ifølge § 9, den, der har at vedligeholde det, forudsat at det er en Jordbold med Beplantning eller et af den Slags Hegn, der afgiver Læ, være berettiget til uden videre at ombytte dette Hegn med et Hegn, der giver en langt flettere Beskyttelse. Han skal kunne sætte sig i Besiddelse af det Materiale, af den Jordmasse, der er opført eller sammenført fra den tilstødende Jord som fælles Eiendom, og han skal kunne benytte den, som han finder for godt, uden at Naboen ifølge § 9 faaer den allermindste Nytte deraf. Forinden et Hegn ombyttes med et andet, vil det derhos selvfølgelig være nødvendigt, at det, der staaer, nedbrydes, og den, der saaledes nedbryder en Deel af Hegnet, vil derved kunne forarsage, at Hegnet kommer til at staae aabent i flere Aar, ligeoverfor den tilstødende Nabo. Hvis man f. Ex. vil tænke sig, at den paagjældende Person vil afbenytte Jordarealet til Grundforbedring, vil han ifølge § 9 i Lovforslaget successivt kunne tage nogle Favne af samme bort hvert Aar og undlade at reise det nye Hegn strax igjen. Vel kan han efter de her foreslaaede Bestemmelser tvunges til at opføre nyt Hegn, men dog ikke, hvis Udvalgets Forslag under Nr. 7 til § 4 vedtages, før efter eet Aars Forløb, og han kan altfaa, som sagt, stykkevis tage Dele bort af Hegnet, saaledes at flere Stykker af samme kunne staae

aabne og ubenyttede i en længere Arrække. Dette maa imidlertid være meget ubehageligt for den tilstødende Nabo, som har det tilsvarende Hegn, og som har deeltaget i det Hegn, der er opført og reist til fælles Beskyttelse for dem begge. Hertil kommer tillige, naar et saadant Hegn sløifes og udplaneres af den ene Nabo, uden at den anden har Ret til at have noget Tilhyn dermed, saa vil endvidere det Spørgsmaal let senere kunne opstaae, hvor Skjellinien er. Skjellinien kan jo paapeges, saalænge Hegnet er der, men, naar Hegnet er udplaneret og Pladsen jevnet, saa er dermed ogsaa Skjellinien udjevnet. Den kan vel selvfølgelig nok findes, men ikke uden Beskostninger, og disse Beskostninger ville naturligvis ligesaa godt komme til, ialtsald foreløbigt, at paahvile den, som ikke havde ønsket at give Slip paa Hegnet, som den, der har villet have det udryddet. Der er dog især et meget vigtigt Moment for mig til ikke at gaae ind paa Lovforslagets § 9, uden at det, som sagt, fastsættes, at der skal være et Skjøn tilstede, og det er Hensynet til det Savn, som den ene Nabo kan komme til at lide uden, der derved, at den anden borttager Hegnet, naar det er et Hegn, som giver Læ. Selv om det maatte være nok saa ubetydeligt Læ, vil det dog i visse Egne af Landet, hvor Læ savnes, kunne have en meget stor Betydning. Jeg kan ligesaalet med Hensyn til dette Punkt som med Hensyn til det andet af mig omtalte finde, at den Fare, der er for, at den ene Nabo i flere Henseender vil kunne forurette den anden, vil være afværget ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget i det Hele har søgt at jevne Uenigheden.

Da jeg har Ordet, skal jeg ikke undlade endnu at udtale mig om et Par enkelte andre Punkter i Lovforslaget. Det er Punkter, hvortil der vel ikke foreligger Ændringsforslag, men jeg haaber, at den ærede Formand ikkedestomindre vil tillade mig at gaae ind paa dem. Jeg havde saaledes ønsket, at Lovforslaget, af Hensyn til at det skal afbenyttes af Ægmand, havde været noget mere omfattende, og at flere specielle Bestemmelser i samme vare blevne indvidede og udviklede noget nærmere, for at de Folk, der skulle bruge dem, ikke i nogen